

RØFFEN

www.sgk.no

NR. 2 / 2007 MEDLEMSAVIS FOR STAVANGER GOLFKLUBB

Det store green-valget

Skal klubben satse 15-20 millioner på nye greener? Langtidsopplegget, med to nye greener i året, kommer til kort. Mange greener er 50 år gamle og nærmer seg raskt det ubrukbare. Nå jobber administrasjonen på spreng med planer om et kjempeløft. Men gjennomføringen er avhengig av at vi, medlemmene, gir grønt lys på årsmøtet. Hva slags bane vil vi ha?

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) / ELLEN JEPSON (FOTO)

- Jeg tror alle medlemmene ser hva vi sliter med i dag, og forstår hvilke valg vi har, sier Steinar Fløisvik.

- Dersom planene blir godkjent, blir dette det største løftet helt siden banen ble bygd for 50 år siden. I snitt koster en ny green komplett med området rundt mellom 1,5 og 2 millioner. Etter dagens prisnivå vil ti nye greener komme på 15-20 millioner til sammen.

I dag har klubben en meget sunn økonomi. Vi har en gjeld på 2,7 millioner fra byggingen av kontorer og verksted,

men ellers er alle store utgifter tatt over driften: både utbedringene på 1, 2, 9, 10, 13 og 14, renovasjon av jærhuset og bygging av ny proshop.

Spørsmålet er hvilken tilstand vi ønsker banen skal ha. Én av landets fineste baner kan ikke være bekjent slike forhold som vi har hatt i år. Det er urealistisk å si at "det er bare i år, på grunn av været". Allerede nå krever det uforholdsmessig mye ressurser å stelle de verste greenene. Vi, som skal og vil være blant Norges ti

beste, må se i øynene at deler av banen er fullstendig nedslitt.

Britiske eksperter sa sitt tidlig i vår: de gamle greenene har gjort sitt, og det er bare et tidsspørsmål før de blir fullstendig ubrukbare. Vår utfordring er nå å bruke høsten på å lage et opplegg som årsmøtet vil gå inn for.

Vi mener at Stavanger Golfklubb tåler et slikt prosjekt, selv om det krever store beløp over kort tid. Klubben har ryggrad til å ta et slikt økonomisk løft, mener Steinar.

Forts. neste side

- Store problemer med overvann under årets KM. Martin Engelsingjerder venter på tur mens Stian Soltvedt putter på hull 11. Minutter etterpå blir turneringen avblåst pga forholdene.

Ønskeopplegget

Greenene 5 og 16 blir tatt i oktober, slik forrige årsmøte godkjente. Da gjenstår rundt 10 sterkt hjelpetrengende greener. Håpet er da å kunne ta dem i løpet av de følgende 18 månedene, og starte med å bygge om to-tre greener i mars.

- Er det stor forskjell på bruken av greener som er anlagt høst og vår, blir høstprosjektene spillbare tidligere?

- Nei, for den store rotveksten tar først til om våren, uansett.

- Altså må dere planlegge prosjektet i detalj nå, uten å vite om dere kan sette i gang for fullt?

- Ja, vi er nødt til å jobbe som om planene allerede var godkjent. Vi må avtale med travle arkitekter og legge inn bestillinger. Oppgaven er jo ikke bare å bygge nye greener, men nye greenpartier – noe som er langt mer krevende. Når en green simpelthen er slitt, går det jo greit å skifte gresset, men her handler det om masse også til områder som gjerne er tre-fire ganger så store som selve greenen. Og mange steder er greenområdet enda dårligere enn selve greenen. Vår utfordring er nå å bruke høsten på å lage et opplegg som årsmøtet vil gå inn for.

Den største praktiske utfordringen blir gresset. Hittil, med ombygging av to greener hvert år, har vi klart å produsere gresset til selve greenene sjøl. Skal vi ta fire-fem, må vi importere, og da må vi være sikre på å få gress som kan trives her. Vi har fortløpende dialog med skotske eksperter som nå mener at godt gress kan skaffes fra Londonområdet. I tillegg har skottene kontakt med en lokal

leverandør og sier at kvaliteten derfra blir stadig bedre; med gress som er dyrket her i Rogaland, har vi jo større sikkerhet for at det virkelig er velegnet.

- I august var det en stund brune ringer på noen av greenene. Det så skummelt ut, men nå er det vekk. Kan disse ringene forverre tilstanden ytterligere?

- Vi har hatt to-tre angrep av sopp i høst. Når det er mye sand i jorda, kan slike angrep komme nesten over natten. Men vi har vært årvåkne og sprøytet tidlig – ikke med giftstoffer, men med spesielle typer gjødsel som tar slik sopp.

Tredelt oppgave

Uansett forslagene til styret må dette bli et samlet løft, understreker Steinar.

- Oppgaven er tredelt. Teknikk, økonomi, og tilgang til banen i byggeperioden. Nå blir aktuelle og mulige inntekter grundig analysert. Hittil har kontingenten steget med forholdsvis beskjedne hopp på 500 kroner om gangen, for så å ligge på samme nivå i tre år. Selv om styret har lite lyst til å foreslå for årsmøtet å sette opp satsene, er det trolig uunngåelig. Men det er heller ikke urimelig, nasjonalt sett. En gjennomgang av 10–20 store klubber viser at kontingentene på Østlandet typisk sett ligger betraktelig høyere – tross i at vår bane er åpen året rundt.

- Hvor mange medlemmer er vi, og kunne det være aktuelt å ta inn flere?

- I dag er vi rundt 1900, og har en venteliste på 520. Først av alt må vi se på årsavgangen, og så må årsmøtet eventuelt ta stilling til en viss økning. Innmeldingsgebyr fra 100 medlemmer gir oss en ekstra inntekt på 1,2 millioner.

Videre må vi vurdere prisene på greenfee, driving range, sponsorinntekter, og selvfølgelig også mulighetene for lånefinansiering, banklån og medlemslån.

- Hvordan vil vi merke ombyggingen rent praktisk?

- For spillerne blir det lastebiler som dundrer inn med fyllmasse. Men det vil jo skje i stille måneder; å ha dette i sommersesongen, ville være uholdbart.

Drenering og teesteder

Med hensyn til teesteder synes vi at vi har vært ganske heldige med å utnytte ressursene mens green-skottene har vært her, både i form av ekspertise og utstyr vi da har fått låne. Nå skal vi ifølge de gamle planene ta teestedene på 9, 13 og 17. På 17 er vi allerede begynt å fjerne kratt for å slippe til mer lys. Slik kan arbeid på greenkeepernivå bli utfylt med importert råd og maskiner.

- Det fine lappeteppet på fairway 14 klarte heller ikke sommeren vår?

- Nei, denne prøve-fairwayen har ikke bestått alle tester. I løpet av september og oktober blir det utført reklamasjonsarbeid for å bedre situasjonen. Vi var jo heller ikke udelt heldige med arbeidene på fairwayene 4 og 9 for noen år siden. Men dreneringsarbeid går kontinuerlig. I vinter vil mye grøfting bli utført.

Pause for store turneringer

- Dersom storprosjektet blir godkjent, hvordan ser da de nærmeste sesongene ut?

- Jeg tror medlemmene vil godta å spille noen uker til på vintergreenene, for så å kunne nyte nyanlegg, sier Steinar. - Det eneste feltet det vil gå ut over, er klubbens evne til å ta imot store turneringer. Neste år ingen A- eller B-tur, og selvfølgelig ikke NM – det ville bli altfor stort press på greenkeeperne.

- Og hvis dere ikke får grønt lys?

- Da regner jeg med at vi vil fortsette å ta to greener i året, fordi en slik framdrift har vært godtatt av alle årsmøter hittil. Men dette gjelder et valg om hva slags bane medlemmene vil ha, understreker Steinar: - Vi lever allerede i konkurranse med en del nabobaner som har betydelig bedre baneforhold enn våre, og det er begrenset hva både medlemmer og sponsorer vil godta over tid.

Skottene fra Niblick Golf Design har stått for arbeidet med de nye greenene som ble bygget i 2006/007, og kjenner godt til de spesielle problemene vi sliter med på vår bane. Om Niblicks anleggsmaskiner skal bli et enda hyppigere syn de neste to årene, er det medlemmene som skal bestemme på neste årsmøte.

Ved et vegskille

Regnet bøtter ned mens vi ferdigstiller denne utgaven av Røffen. Nei da, det er så visst ingen nyhet. Men en vadende turgårer på golfbanen søndag ettermiddag trenger ikke en gang se seg rundt. Banen er tom for spillere. Deler av området minner mest om et oppdrettsanlegg for ørret. Dette bare bekrefter spesialistenes diagnose. Banen er foreldet, og viktige deler av anlegget er nedslitt.

Egentlig har vi én av landets vakreste og potensielt fineste baner. Det vet vi, og vi fikk det bekreftet av kresne spillere under NM i fjor, og til og med under årets nesten vekk-regnede junior-NM. Klubben har en god kultur, med en dugnadsånd som takler det meste.

Men nå er vi altså ved et vegskille. Velger vi å fortsette utbedringen i langsom takt, mens omliggende baner kan lokke med mye bedre forhold? Eller går vi inn for den betydelige investeringen som en forsering vil kreve? Det er et tankekors at vår klubb, som har ligget på topp i juniorsatsing gjennom flere tiår, ikke lenger kan tilby brukbare treningsforhold gjennom en våt sommer. Våre unge elitespillere har brukt drivingrangen og øvingsområdene i sommer, men spilltrening har de stort sett hentet på omliggende baner.

Allerede nå går diskusjonen varmt. For oss i Røffen-redaksjonen har det vært en glede å oppleve både interesse og vilje til å spørre og lytte til svarene. Før årsmøtet gjør sitt vedtak, må mulige finansieringsmodeller være utredet i detalj og lagt fram.

Men underveis er det vårt håp at synspunktene (side 4–9) som kommer fram i denne utgaven, vil stimulere til engasjement.

Bernt Malmo:

- SGK skal fortsatt være en av Norges beste baner

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)
ELLEN JEPSON (FOTO)

Styre og administrasjon har mye å bryne seg på, for å si det mildt. Vi spurte formannen, Bernt Malmo, hvordan styret mener at klubbens bane bør ligge an regionalt, og nasjonalt? - SGK har fra starten av vært en av Norges beste golfbaner. Styret mener at det skal den også være de neste 50 årene.

- Hvordan ønsker styret å finansiere prosjektet? Har dere flere modeller?

- Vi har en gruppe i styret nå som skal evaluere forskjellige modeller. Disse vil så først bli diskutert i styret, før de blir fremmet for medlemmene.

- Hvor tror dere taket ligger for antall medlemmer, for at flyten på banen skal forbli brukbar og slitastjen være rimelig?

- Dette er et vanskelig spørsmål. Det dreier seg om belastning på banen, og vi ser at nye medlemmer benytter banen mer hyppig en snittet av "gamle" medlemmer. Dette vurderes kontinuerlig, og vil bli diskutert i styret opp mot årsmøtet.

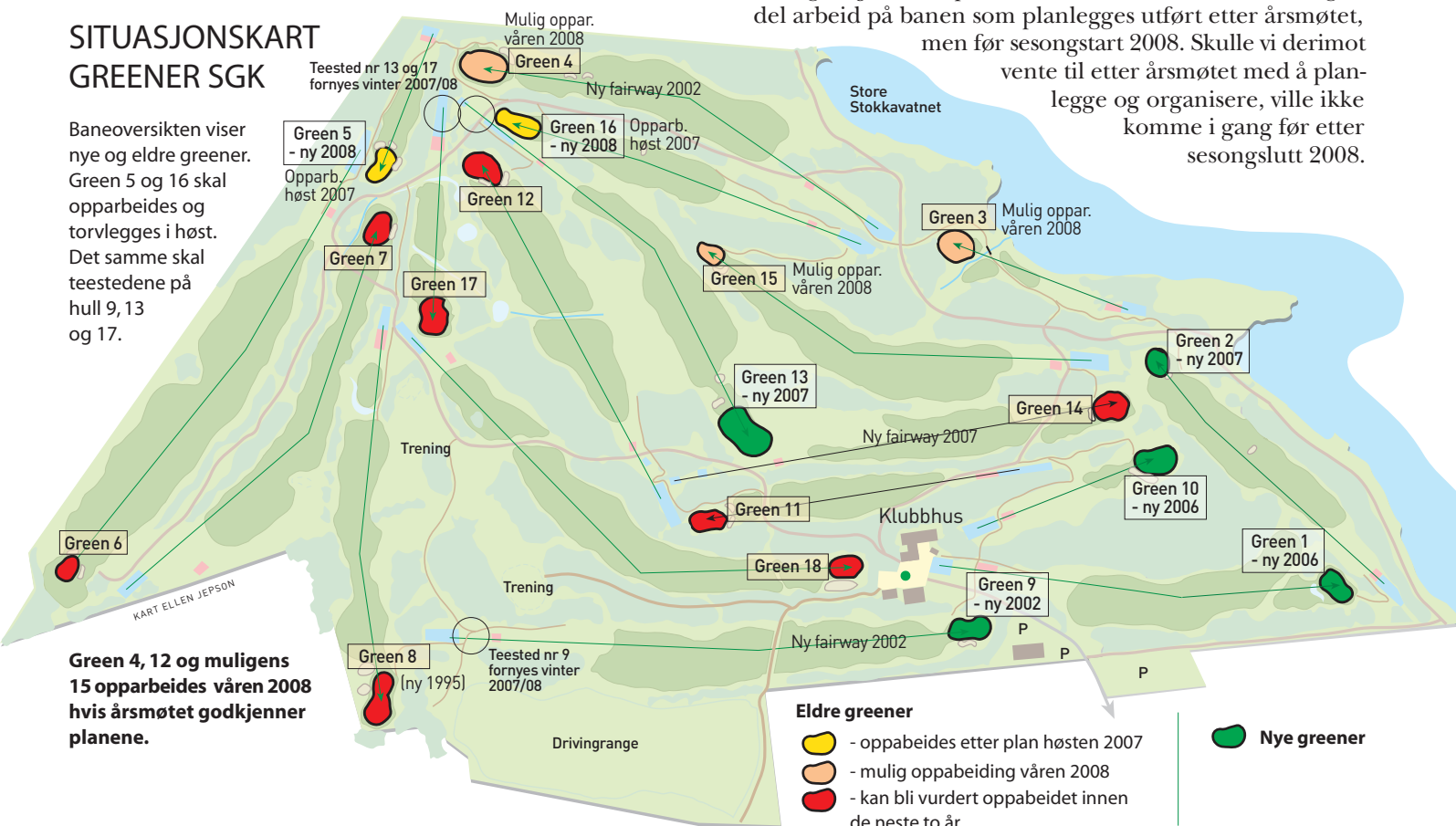
- Hvilket mandat har styret gitt administrasjonen i denne saken? Når forarbeidet nå foregår som om årsmøtet hadde godkjent prosjektet, har man da også kanselleringsklausuler i avtaler?

- Administrasjonen kan ikke inngå bindende avtaler slik det her er snakk om, før prosjektet er godkjent av årsmøtet. Men det er påkrevd å planlegge og legge forholdene til rette slik at arbeidet kan bli satt i verk umiddelbart etter en eventuell godkjennelse på årsmøtet. Vi snakker her om en god del arbeid på banen som planlegges utført etter årsmøtet, men før sesongstart 2008. Skulle vi derimot

vente til etter årsmøtet med å planlegge og organisere, ville ikke komme i gang før etter sesongslutt 2008.

SITUASJONSKART GREENER SGK

Baneoversikten viser nye og eldre greener. Green 5 og 16 skal opparbeides og torvlegges i høst. Det samme skal teestedene på hull 9, 13 og 17.

Green 4, 12 og muligens 15 opparbeides våren 2008 hvis årsmøtet godkjenner planene.

Hva mener medlemmene?

Røffen-redaksjonen har bedt et utvalg medlemmer kommentere styrets planer om forsert greenombygging. Vi takker for kommentarene som vi gjengir her.

SVERRE EKELI:

Greenområdene må være tørre

Jeg liker dette utspillet.

I mitt hode har hvert golfhull fire hoveddeler: tee, fairway, greenområde og green. De viktigste delene green og greenområde. De dårligste delen på det vi kan kalle gamlebanen, er greenområdene, og dernest greenene.

Greenområdene må være tørre. Ikke minst er dette viktig for banemannskapene. Under klipping av greenen skal de jo kjøre av greenen før de tar en U-sving, og det er ikke lett når hjulene synker i til navet.

For meg fremstår ombyggingen som skottene har utført på greener og greenområder 1,2, 10 og 13 som en suksess. Selv med årets våte sommer har disse områdene vært ypperlige.

Jeg er for at det settes fortgang i fremdriften med fornyelse av resterende greener og greenområder. To i året vil ta for lang tid.

Mange teesteder har vi selv bygd om for noen år siden, enkelte flere ganger, og med betinget suksess. Nå er forventningene store til det på hull 6. Hvis det blir bra, er det jo flott om banemannskapet fortsetter å bygge om teesteder etter mal fra skottene.

Det kan synes som om fairwayene er det vanskeligste å få godt til. Selv skottene maktet jo ikke å tørrelegge 14. Her bør det ikke investeres mer før vi er trygge på at årsaken til problemet er funnet.

Dårlige fairways kan vi likevel til en viss grad akseptere. Det som sitter

sterkest igjen i minnet hos en golfer etter en runde, er kvaliteten på greener og greenområder.

Selvsagt kan alle medlemmer mene noe. Jeg håper imidlertid at de som kjenner problemene mest på kroppen, nemlig banemannskapet, blir de vi lytter mest til når arbeidene skal prioriteres.

Styre, administrasjon og sponsorer blir viktige for å få den økonomiske kabalen til å gå opp. Lykke til med prosessen.

JUSTEIN OG INGER HAUKALI:

Trenger kraftig oppgradering

Innledningsvis vil vi si at vi er enig i at det trenges en kraftig oppgradering av golfbanen ved Stokkavannet. Men det er ikke bare greenene som trenger utbedringer. Som nevnt i artikkelen gjelder det forholdsvis store områder rundt greenene og, etter vår mening, også store deler av de fleste fairways.

Riktig nok har det vært uvanlig mye nedbør denne sommeren, men også i andre år med mer normale nedbørmengder blir det fort veldig vått, med til dels store områder med overvann.

Vi er derfor av den mening at når administrasjonen nå tar opp spørsmålet om en omfattende utbedring, må de ta med det som anses å være nødvendig for også å få rimelig gode fairways. Mange av teestedene er allerede blitt mye bedre og det bør også være med i planen å videreføre utbedringene av disse.

Et slikt kjempeløft må medlemmene tåle, og det tror vi de vil gjøre dersom det lages en samlet plan for den totale renovering som behøves. Vi vil nok tåle

både pågående arbeider, delvis kortere fairways og bruk av "vintergreener" i en overgangsfase et par tre år dersom vi kan se frem til en fornyet bane som også i teknisk kvalitet kan måle seg med hvem som helst. Som naturopplevelse er det "ingen foran og ingen ved siden".

Økonomi: Mange vil nok stille spørsmål om økonomi og finansiering. Dersom administrasjonen kommer med grundig utarbeidede budsjetter sammenholdt med fremdriftsplaner for de forskjellige arbeider som tenkes utført, vil vi tro at det går an å finne en finansieringsplan basert på lån (bank, firma, privat) som betales av medlemmene over tid med en spesiell, høyere årsavgift, øremerket til dette formål.

VESLA OG PER FRØILAND:

Seniorene har mest å vinne

Som seniorgolfere kan vi godt se poenget med planene for kostbare baneforbedringer. Vi kunne godt tenke oss at greenene våre ble forbedret, slik at alle ble like raske å spille på.

Tatt i betraktning alderen til de fleste seniorenne, er det vel vi som har mest å vinne på at dette skjer raskt. At dette vil føre med seg en mindre kontingentøkning, kan de fleste av oss vel også leve med selv om vi er pensjonister.

At takhøyden hos seniorenne er stor for forståelsen for styrets bekymringer for banens tilstand, har vi vel vist gjennom alle dugnadstimerne vi har nedlagt gjennom en årrekke på vintermandagene.

Vi har ikke alltid hatt følelsen av styret har hatt forståelsen av seniorgolfens problemer, i og med at vi er den eneste klubben på Nordjæren hvor seniorgjester må betale fullt greenfee på våre turneringer.

Jo takk. Vi går for raske forbedringer.

RASMUS KVASSHEIM:

Støtter oppgraderingen

Slik prosjektplanene nå er presentert, har vi to muligheter til bedring av banens kvalitet:

- å videreføre nåværende plan, som i prinsippet er en forsiktig bearbeidelse
- å sette i gang et stort tiltak som smerter over kort tid, vil koste rundt 20 millioner kroner, og medføre tilnærmet stengt bane gjennom deler av en sesong

Typisk sett vil nok medlemmene ønske en bane på høyt kvalitetsnivå, med ambisjoner om å være blant de aller beste banene i landet. Spørsmålet er da:

1. når man venter å nå dette nivået, og
2. hva det betyr i kroner og ører for klubben og for den enkelte.

Svarene vil nok bli mer nyanserte når mer er kjent om økonomi, risiko – bane-kvalitet etter slutført prosjekt, entreprenør, renteutvikling, endret spilleadferd m.m. – og om tilgjengelighet for medlemmene i utviklingsperioden.

Sentrale spørsmål kan være:

- hvilke kostnadskonsekvenser medfører best-kvalitet-konseptet både på kort og lengre sikt?
- hvilken risiko løper klubben for at banekvaliteten ikke blir som ønsket eller foreskrevet (jfr. force majeure-faktorer, det vil si faktorer som ingen kan gjøre noe med)
- hvilken tilgjengelighet for banespill for medlemmene er det egentlig snakk om?
- hva tåler eksisterende kontantstrøm å finansiere?
- hvilke andre prioriteringer som klubben måtte ha, må vike dersom denne storsatsingen blir gjennomført?

Økonomi: dersom man tar utgangspunkt i en investeringsramme på 20 millioner kroner, antar jeg at lånefinansiering ikke bør overstige tredjeparten, det vil si rundt 7 millioner. Dette for ikke å låse klubben for mye på mellomlang sikt. Resterende kapitalbehov, 13 millioner, bør komme fra eksisterende medlemmer og sponsorer/næringslivet.

Antall medlemmer: når jeg ikke foreslår å øke medlemsmassen med for eksempel 100, er det ut fra en forutinntatt holdning om at nivået på 1900 virker rimelig høyt. Oppdaterte opplysninger om alderssammensetning og spilleaktivitet vil kunne forsvare en økning av medlemsmassen, forutsatt en fornuftig vurdering av de faktiske forhold.

Forstyrrende: punkter som virker forstyrrende på meg, er en del utenforliggende risikofaktorer i markedet, som

1. ekstremt høy anleggsvirksomhet som kunne være kostnadsdrivende, og
2. urolighet og svingninger i finansmarkedene som kjapt kunne snu opp ned på sentrale faktorer og ha negativ innvirkning på prosjektet og dermed klubben.

Konklusjon: jeg er positiv. Forutsatt en grundig forberedelse og planlegging støtter jeg prosjektet for storsatsing.

LIV GALTUNG:

Kjem an på prisen for den enkelte

Vanskelege spørsmål, mange elementer å ta hensyn til. Kan samanliknast med eit hus som treng renovering/oppussing. Lekkasjar/feil på el.anlegg etc. må takast med ein gong, koste kva det koste vil.

Men er tilstanden så dårleg at ein må ta alle rom samstundes?

Fordelene blir at ein får orden og skikk på elendigheten, og kan forhåpentlegvis nytte resultatet i lang tid, uten å bruke særleg tid og energi når arbeidet er gjort. Stolt over eget bruk.

Ulempene kan vera at rekningen blir vel stor, evt. resultatet ikkje som forventa?

Irritasjon/frustrasjon i byggeperioden.

Dårlege greenar tenkjer eg går mest ut over elitespillere. Nybegynnere og de med høgt hcp. som ikkje spiller regelmessig er vel mest opptatt av å treffe ballen? Ein del spillere er like opptatt av det sosiale fellesskapet, som at alle greenar skal ha god kvalitet og samme kvalitet.

Etter å ha lest de argumentene som er gitt, tenkjer eg det ville vera bra å få skikk på greenane, og setje i gang det arbeidet, men klart det kjem jo litt an på kva "prisen" blir for den enkelte av oss.

KARL RIAN SOLA:

Bedre grøfting og vintergreener

Teknikk: Uten å lede vannet ut fra banen, blir forholdene aldri bedre. De siste års arbeider har i stor grad bestått i å flytte vann fra ett sted til et annet, eller å demme opp nye basseng under eksisterende fairwayer. 14 er et eksempel: da bassenget under ble fylt, laget man provisoriske grøfter på overflaten. Kanskje hjelper det en kort stund på 14, men ved metning her flytter vannet seg bare ned til 15.

Grøften på 12 og forlengelsen i begge retninger burde være "motorveien" i grøftesystemet. Nå er grøften mot bekken på 3 stillestående, og utløpet tett et eller annet sted under 15. Slik er det også med alle andre tilførselsgrøfter.

Uten en skikkelig grøfteplan og oppstart av grøfting for hele banen, er alt annet arbeid bortkastet.

Økonomi: Greenfee på kr. 400 er nok. Det er lettere å forsvare 1000 kr mer i kontingent – bare noen få kroner i økning for hver spilt runde. Eventuelt kan en kontingentøkning kompenseres med en helg hvor alle 18-hulls banene i området har en "spill-gratis-hos-hverandre" ordning.

Med så lang venteliste kan vi godt legge

på innmeldingsavgiften. 100–200 nye medlemmer betyr ingenting for slitasjen på banen, og samtidig vil en slik økning skjerpe kravet til bestilling av starttid.

Medlemsmasse og sponsorinntekter gjør at klubben vil tåle opptak og betjening av lån på 10–15 millioner over en 5-8 års periode. Å ta opp ekstraordinære lån eller obligasjoner fra medlemmene er uaktuelt.

Tilgjengelighet: Forlang ikke at medlemmene skal bruke vintergreener langt ut i mai når det ikke er lagt ned arbeid i å forberede disse provisoriene. Et kortklippet område på en fairway er ikke godt nok. Hvorfor ikke forberede vintergreenene allerede fra september av? Og kanskje vedlikeholde dem gjennom sommeren? Når naboklubber tilbyr sommergreener nesten året rundt, må vi ha et bedre tilbud. Hadde vi det, ville nok medlemmene godta forlenging av vinter-sesongen med et par uker.

Sier Karl Rian Sola. Og legger til at flertallet av dugnadsgjengen deler disse synspunktene – så lidenskapelig at de blir faktisk diskutert langt oftere enn både fotball og politikk.

STEINAR HAUGEN:

Større tydelighet må til

Dersom styret ønsker å motivere medlemmene til å engasjere seg i denne saken, må det tydeliggjøre hva fordeler og ulemper er, hvor stort omfanget av arbeidet vil bli, hvordan grovkostnadsrammen blir kalkulert, og planlagt finansiering.

Opplegget: Det som betyr noe for oss medlemmer, er tilgjengelighet på fullverdige hull. Den blir vel bedre dersom anleggsarbeidet foregår i løpet av høst og vinter? Når dere nå arbeider som om planene var godkjent, håper jeg at dere har kanselleringsklausuler, slik at administrasjonen ikke overkjører års-

møtet. Da får en heller innkalle til ekstraordinært årsmøte dersom vedtektene tillater det.

Ett mål må være å få maks konsistens mellom greenene. I dag er det håpløst å høste erfaring fra én green til en annen.

Økonomi: å ta inn 500 nye medlemmer ville gi oss 6 millioner i innmeldingsgebyr. Hva er taket på medlemstallet? Greenfee bør ikke økes før vi har et godt produkt å selge. Prisen bør også differensieres mellom vinter og sommer.

LEIF RAMSNES:

Alle greenene bør bygges om

Dette handler om hvilken bane vi ønsker. Fram til nå har vel trykket på ombygging mest kommet fra de gode spillerne som ønsker å opprettholde Stavanger som en av de beste konkurransebanene i landet, en bane som jevnlig får arrangere store mesterskap.

I år har dette trolig endret seg. Både høy- og lavhandicappere har opplevd banen som høyst utilfredsstillende, og det spørs om sponsorene våre i fremtiden ønsker å legge igjen like mye penger for kjøp av et produkt som det vi har tilbudt i år.

Ombygging av greener: Jeg mener alle greenene bør bygges om. De nye har en helt annen profil enn de som ble bygget om for noen år siden. Sammenligner vi hull 1 og hull 2, skulle vi ikke tro vi var på samme bane. Hull 1 har en stor, flat green med jevn helling, mens hull 2 og 13 har små greener med en profil som ligner links-baner, og som jeg mener passer vår bane godt. Onduleringen gjør at de er vanskelige å putte på. Dette er bra så lenge både spillere og utstyr blir bedre og bedre, og spillerne står lengre og lengre. Eksempelvis er hull 9 blitt et langt par 4 for våre beste spillere.

Juniorene: Vi er Norges beste junior-klubb og har satset betydelige midler for å oppnå dette. Våre juniorer vant lag-NM, og vi hadde tre av seks spillere på juniorlandslaget i år. Det er et tankeskors at våre beste spillere knapt har spilt på hjemmebane denne sesongen. De har brukt driving-rangen og nærspillområdene til trening, men banespill har de stort sett lagt til naboklubbene.

Vintergreener i ombygingsperioden?

I store deler av denne sesongen har mange av de ordinære greenene vært så dårlige at vi like godt kunne ha spilt på vintergreener – forutsatt at det finnes et område med fast underlag hvor en slik green kan legges.

Økonomi: Noen regnestykker bør være med. Dersom det koster 15 millioner å bygge om, og vi legger til grunn 2000 medlemmer, blir det kr 7500 per medlem. Å lånefinansiere hele beløpet vil medføre en årlig tilbakebetaling på 1,94 millioner hvis vi legger til grunn et annuitetslån med tilbakebetaling over 10 år og rente 5%. Med 2000 medlemmer blir dette kr. 970 per år per medlem. I dette regnestykket er det ikke tatt hensyn til eventuelle andre finansieringskilder, som større bidrag fra våre sponsorer.

SIGRUN ØVERLAND:

To greener i året – og rask drenering

Fremdrift: ville satse på å bygge om to greener i året, slik vi har hatt det til nå. Det som bør forseres kraftig, er drene-ring av fairwayene.

Økonomi: ønsker ingen store hopp i medlemskontingentene.

FRODE BREIVIK:

Et større løft er nødvendig

Etter å ha spilt på banen i mange år, kan jeg dessverre ikke huske at den noen gang før har vært i så dårlig forfatning som nå. Noen av greenene og fairwayene har heldigvis klart seg gjennom sesongen og vært veldig bra, til tross for mye regn. Dette viser at det arbeidet som blir gjort, har noe for seg.

I de senere år er det kommet flere baner med veldig god standard her i distriktet. Dette gjør at medlemmer og sponsorer nå vurderer å forlate SGK. Derfor tror jeg både medlemmer og sponsorer er enige i at et større løft er nødvendig, slik at distriktets fineste parkanlegg får en bane av respektabel standard.

Så lenge det er vilje til snarlig handling fra klubbens side, tror jeg både medlemmer og sponsorer vil ha tålmodighet til å spille på en provisorisk bane i en eller to sesonger til.

JOHNNY PUNTERVOLD:

Støtter forslaget

Her i Gefro er vi 100% enige i at Stavanger Golfklubb bør ha ambisjoner om å være blant de fem beste banene i landet. Derfor støtter vi forslaget om forsert utbygging. Dersom banen får en slik topp kvalitet, vil det også være større muligheter for å spille året rundt. Vi må være forberedt på at dette vil medføre større kostnader for medlemmer, sponsorer og greenfeespillere, og være villige til å betale mer.

Sesongen 2007

- en greenkeepers mareritt

AV INGE ULLESTAD / FOTO: ELLEN JEPSON

Ja dette har vært litt av en golfsesong. Etter nesten fire måneders sykefravær begynte jeg å jobbe rett før Junior NM. Med dette mesterskapet startet også regntiden i Stavanger. Fire dager til ende med nesten sammenhengende regn og storm. - Innspillsdagen var det aldeles gale – da var det bare noen ytterst få som klarte å spille en hel runde på grunn av det fryktelige været. Finaledagen var vi seks mann med vannruller – et desperat forsøk på å holde greenene rimelig fri for overvann.

Siden da har det regnet i ett sett, bare med noen ytterst få oppholdsdager innimellom. Det er fryktelig slitsomt å jobbe på banen når vi opplever slike værforhold. Vi kommer hele tiden på etterskudd med arbeidet vårt. I de få godværsdagene vi har hatt, har vi måttet trø til til langt utpå kvelden for å få unnagjort det forsømte. Dessverre har ikke alle spillere forståelse for dette. Hvorfor skal det være banemannskap på banen akkurat den ene dagen det er fint vær? Vel, vi har en jobb å gjøre og et program for gjødsling og sanding av greener mm., og når vi på grunn av været ikke kommer oss ut på banen, er vi nødt til å bruke de fine dagene for å få gjort de helt nødvendige jobbene som banen krever.

Intens jobbing på en sjelden godværsdag. Det er mye som skal rekkes over - for en ting er sikkert - denne sesongen er regnet ikke langt unna.

I skrivende stund er det jamen ikke mye lys i tunnelen. Flere greener og greenområder er så ødelagt at det ikke er så mye vi kan gjøre for å bote på skadene – så lenge regnet fortsetter å hølje ned. Vi har store problemer med å komme av og på flere greener fordi områdene rundt har gått helt i oppløsning. På fairwayene er det likedan – grøfter går tette og det kommer masse vann opp på overflaten. Vi er allerede i gang med å åpne opp tette grøfter og drenere, og dette arbeidet vil fortsette utover høsten.

Vi i banemannskapet håper at arbeidet med nye greener og greenområder forseres og at regnet gir oss noen pustepauser innimellom.

Nei, dette er IKKE det nye vannhinderet på hull 12, bare en liten innsjø som kom over natten.

Gode resultater for SGK-juniorene

AV SOLVEIG ÅSLAND (TEKST) / JONAS HARR FRIESTAD (FOTO)

Stavanger golfklubbs juniorer har levert gode prestasjoner på rekke og rad i sesongen 2007 og hentet hjem både gull og sølv fra nasjonale og internasjonale mesterskap. Flere spillere har hatt stor framgang i løpet av sesongen. Resultatene viser at bredden har økt både på gutte- og jentesiden.

For andre året deltok Are Åsland Friestad i juni på Norges lag i VM i Japan. Laget tok hjem sølvmedalje og viste at de norske juniorene er i verdensklasse.

I juli ble Are, sammen med Sondre E. Ronold og Ole B. Ramsnes, tatt ut til Lag-EM for gutter som ble spilt i Danmark. Dermed besto halve det norske guttelaget av spillere fra Stavanger golfklubb. Laget kom på 6. plass i EM.

Både Ole, Sondre og Are har i løpet av sesongen også representert Norge i

flere internasjonale turneringer.

Guttelaget fra Stavanger Golfklubb, med Ole, Sondre, Are samt Joakim Knag og Aksel K. Olsen tok i juni NM-gull på Losby etter å ha slått Bærums lag med 11 slag.

Også på Titleist-tur har våre gutter vist at de er helt i Norgestoppen. Både Ole og Are har vunnet, mens både Sondre, Martin og Joakim kan skilte med topp 10-plasseringer.

Juniorene har også vist igjen på P4-tur – både Ole og Aksel har hver sin 7. plass, Aksel på Meland og Ole på NM for menn på Onsøy. Sammen med Eirik Tage Johansen og Tom Jarle Sunde utgjorde Ole, Sondre og Are Stavangers lag til NM menn. Her tok de hjem sølvmedalje.

Som en av 6 amatører fikk Are i august wild card til Challenge Tour på Miklagard, men misset dessverre cutten med 1 slag.

Blant jentene har tre av dem i år debutert på Titleist-turen. Både Debora og Isabel Galtung og Karoline Woie har prøvd seg på det øverste nivået blant jentene i Norge, men kun Debora har

klart cutten med sin 15. plass på NM jr. Men de har alle hatt stor framgang i år og har flere år igjen som juniorspillere.

I lag NM spilte jentene i 1. divisjon og kom på 3. plass, en plass fra opprykk.

Stavangerspillerne slo også godt fra seg i årets Suzann Junior Challenge. Både Aksel K. Olsen, Debora Boge, Karoline Woie og Henrik Curtis kvalifiserte seg til landsfinalen på Hakadal, etter å ha fått 1. eller 2. plass i turneringsområdefinalen på Sola.

I landsfinalen sto Aksel for den beste prestasjonen med å spille seg til en fin 2. plass.

NM lag-gull ble tatt hjem til SGK av dette sterke laget (fra venstre): Sondre E. Ronold, Ole Berge Ramsnes, Joakim Knag, Aksel K. Olsen, Are Åsland Friestad og stolt trener Jan Egil Nærland.

Noen media ville ha det til at dette var Stavanger Golfklubbs første gull i NM-lag junior herrer. Det er ikke riktig.

Årets NM blir det femte i rekken. Både i 1996, 1997, 1998 og 2001 ble Lag-NM Junior herrer vunnet av Stavanger Golfklubb. Vår egen Eirik Tage Johansen var nok sterkt medvirkende til seirene i de tre første.

(Kilde: Stavanger Golfklubbs jubileumsbok, s. 65)

NM Junior - en thriller med mange helter!

Ja, en thriller ble det – i dobbelt forstand. Det dårlige været var under hele turneringen en stor utfordring for banemannskapet og spillerne. Likevel ble det levert golf av høy klasse, og siste runde med vår egen Are Åsland Friestad i lederball, ble en thriller av de sjeldne. Heltene - det var spillerne selv, alle de frivillige og ikke minst banemannskapet som klarte å holde spillet i gang og humøret oppe til tross for til tider ekstreme forhold.

AV ELLEN JEPSON (TEKST)

NM JUNIOR 28. – 30. juli 2007, var Stavanger Golfklubbs største turneringsløft siden eventyrlige NM Herrer/Damer i august 2006. Det var et NM som vil bli husket av mange, spesielt på grunn av det utrolig flotte været vi da ble beæret med. Det var shorts og sydemtemperaturer fra første til siste slag – og vel så det. Ikke minst var banen, etter flere måneder med masse sol og varme, i selveste jubileumsåret, i beste stand noensinne.

Forventningene til NM junior var derfor store, til tross for at vi hadde slitt med dårlige greener utover våren og til langt ut i juni. Da fikk vi god varme og mye sol, og banen begynte å bli ganske brukbar. Klar for NM hadde vi åtte godt trente gutter + en jente (på wild card). Ingen av jentene fra SGK var i utgangspunktet kvalifisert, men som arrangørklubb fikk vi ett wild card for jenter og to for gutter. Det ble gjennomført et såkalt *amerikansk uttak* for jentene, dvs en turnering over to dager der premien var wild card til NM. Debora Bore Galtung vant og fikk dermed sin debut på både Titleist tur og NM.

Debora Boge Galtung gjennomførte en svært god turnering, klarte cutten og ble nr 15 etter rundene 88-86-84. (Foto: Jonas Harr Friestad)

Frivillige i kø

NM 2006 hadde gitt turneringskomiteen, med Nina Middelthoen og Arnfinn Orten i spissen, verdifull erfaring når det gjaldt å arrangere større turneringer. Da de tidlig i sesongen annonserte etter

Nina Middelthoen og Arnfinn Orten (bakerst) i sving på turneringsrommet. I midten Elisabeth Thorsen og helt foran Wenche Døskeland travelt opptatt med *Live Scoring*. Akkurat denne funksjonen ble av spillerne og dommere rapportert som meget imponerende. (Foto: Jonas Harr Friestad)

frivillige til NM-dyst, var det ingen problemer med å fylle opp listene til de mange oppgavene et slikt mesterskap krever. Det var nesten bare å velge og vrake. Golfbox var rimelig bra innarbeidet i alle ledd, og den faste staben på turneringsrommet godt drillet i *Live scoring*. Oppgavene var fordelt og alt så lovende ut. Nå var det bare opp til været.

Hmm. Været, ja. En liten oppsummering, for vi glemmer så fort: Mai og juni var faktisk fine og varme med middeltemperaturer litt over normalen. Men da den store feriemåneden juli gjorde sin entre, hadde vi allerede, i form av et par standhaftige lavtrykk med mye av det våte, fått noen forvarslar på det som skulle komme. For å gjøre en lang og begredelig historie kort – juli endte opp som den våteste siden målingene startet (i 1937). Resultat: Grunnvann på stigende kurs, og væte, som allerede tidlig i juli, begynte å sette sitt preg på banen,

Dagene i forkant av NM var ikke så helt galne værmessig. Banen fremsto, takket være iherdig innsats fra banemannskapet i brukbar, men ikke helt optimal stand.

Innspill i "høststorm"

Innspillsdagen – dagen før den virkelige turneringen – var hele norgeseliten på plass. Noen hadde sogar vært på plass og spilt flere dager i forveien for å få en følelse med banen. De spillerne som hadde tidligst starttid, klarte med nød og neppe å fullføre runden før det braket løs. Vinden økte på og kom med voldsomt styrke mens regnet øste ned – på tvers. De fleste spillerne måtte gi opp treningsrunden og dra hjem til hotellet, mens et fortvilet banemannskap prøvde å koste unna barnåler og kvister som lå strødd utover banen. Datoen var 29. juli – kunne like gjerne vært 29. oktober!

DAG 1

Etter en svært urolig og regntung natt, var NM Junior 2007 endelig igang! Vinden vedvarte utover dagen, men det regnet ikke kontinuerlig, heldigvis. Temperatur: 14 – 15 grader. Til tross for mye vann på banen og ganske vanskelige forhold, ble det spilt god golf den dagen. SGKs Ole Berge Ramsnes (bildet) gikk banen på sterke 69 slag og lå i tet sammen med Morten Emil Bergan fra Nordsjø og Omegn Golfklubb etter 1. dag.

Ole Berge Ramsnes sto for Stavanger-guttens beste runde - 69 slag. (Foto: Jonas Harr Friestad)

Denne karen var det virkelig grunn til å frykte! Morten Emil Bergan, Norsjø og Omegn GK hadde spilt hhv fantastiske 69 og 68 på de to første rundene, 5 under. Før finalerunden hadde han ikke mindre enn 5 slag ledelse på Are Åsland Friestad. Tilskuerne er fra v.: Inge Ullestad, teknisk direktør NGF Jan H. Skaar, vår egen greenkeeper Leif Kristensen og Dag Mørenskog. (Foto: Ellen Jepson)

Puttingen ble rapportert vanskelig på greener med svært varierende hastighet, og de kraftige regnbøylene utover dagen medvirket til at ikke alle fikk like forhold. Men så tittet solen frem og vi ble velsignet med noen timer med greit spill utover ettermiddagen.

DAG 2

De av spillerne som hadde tidlig start, kunne notere en temperatur på 10 grader. Frem ved vottene! Regnet valgte tidlig på dagen å falle svært lokalt. Det ble f.eks rapportert om tørt og fint i byen, mens det bare "datt" ned i Madlakrossen – og på golfbanen! Men for at ikke både spillere og arrangører skulle mistet motet, slo været plutselig om på ettermiddagen og bæret oss med opptil flere gløtt av sol. – Og akkurat da vi var nesten hadde begynt å gni oss i hendene og trodde at dette gikk den rette veien, slo været om igjen og bestemte seg for å slippe ned enda noen bøtter vann over greener og fairwayer på SGK. Og for å toppe det hele – vind som kom i kuler og nesten feide de minste juniorjentene av banen. Men det verste hadde vi ennå i vente...

DAG 3

Klokken fem om morgenen, da banemannskapet var i ferd med å klippe greenene, viste gradestokken 11,5 grader ifølge greenkeeper Leif. Ikke akkurat julitemperaturer, nei. Kloke av erfaring hadde flesteparten av spillerne heldigvis kledd seg fornuftig – med votter, gedigne paraplyer, varme klær under regntøyet og ullovertrekk over capsene.

Spillet hadde så vidt kommet i gang – så begynte det (selvsagt) å regne. Og snakk om regn – noen skikkelig kraftige bøyer med MYE vått i. Dette ble i overkant for noen av de mest utsatte greenene som ikke klarte å svelge unna – med mye overvann som resultat. Mens regnet fremdeles falt generøst over golfbanen, ble spillet avblåst og spillerne beordret tilbake til klubbhuset. Banemannskapet, som allerede hadde jobbet på spreng fra tidlig morgen, fikk nå litt tid til å koste greener for vann og sette nye hull på de aller våtteste greenene.

Åååå nei, som den ballen ruller! Vanskelige greener setter nervene på høykant hos Catharina Aasheim, Oslo GK (t.h.) som ledet med 1 slag etter første dag. Før 3. runde ligger hun 1 slag etter Rachel M. Raastad, Kjekstad GK (t.v.). Her på hull 3, siste runde. (Foto: Ellen Jepson)

Overvann på greenene holdt på å stoppe turneringen. Men takket være innlånte green-koster og intens innsats, klarte banemannskapet å holde de vanskelige forholdene så vidt i sjakk. (Foto: Ellen Jepson)

Paraplyen var del av det faste antrekket hos dommerne. På bildet Trond Nils Hansen (Foto: Ellen Jepson)

Spillerne avgjorde

I mens var det "drama" i klubbhuset. Dommerne ville i utgangspunktet avlyse spillet på grunn av forholdene, men heldigvis ble spillerne forespurt - hva ønsket de? Dommerne fikk et nesten enstemmig svar - spillet skulle fortsette!

Så gikk det litt bedre utover dagen, og spillerne kom i mål, ikke alt for våte. Og helt mirkuløst – siste del av finalerunden ble spilt med bare litt "vanlig" småregn.

Thrillerballen

Finalerunden ble en thriller av de sjeldne. I lederballen gikk Are Åsland Friestad, Morten Emil Bergan og Joakim Mikkelsen. Bergan ledet med 4 slag på Mikkelsen, som igjen hadde ett slag ledelse til Are. Mikkelsen åpnet med trippelbogey på hull 1. Etter at Bergan fikk trippel på hull 3 og dobbel på hull 4, var det imidlertid helt jevnt i toppen. De tre i lederballen holdt dermed følge med hverandre hele veien. Etter hull 17, det 53. i turneringen, lå fire spillere likt – Are, Bergan, Mikkelsen og Ole Fremstad, som satt spent i klubbhuset etter en flott 67-runde. De fleste trodde på omspill med minst to spillere, men Are hadde en joker i ermet. Etter et superb utslag på hull 18 lå han i perfekt posisjon før innspillet, som endte 10 m fra greenen. – Ikke helt heldig med chippen som levnet Are en fire m lang birdieputt for å vinne. Spenningen var intens for alle som fulgte ballen. - Litt for mye å forvente at han skulle sette den putten, tenkte de fleste av oss og forberedte oss på å traske rundt enda noen hull med omspill. Are tok sin tid – men gjett om brølet kunne høres like til Madlatorget da han klarte det nesten umulige – å senke putten. Norgesmester! På hjemmebane!

Foto: Ellen Jepson

Gladere gutt enn enn Are kan du lete lenge etter! Bildet, som er tatt sekunder etter at birdieputten er satt, taler for seg. Grunn til å være glade hadde også turneringsledelsen, banemannskapet og alle de frivillige som gjennom iherdig innsats og på tross av værgudene klarte å kommet i mål med mesterskapet.

Vi holder pusten mens Are bare er tiendels sekunder fra å senke birdieputten. (Foto: Ellen Jepson)

Norgesmester Are mottar publikums hyllest sammen med vinner av dameklassen, Rachel M. Raastad. Så følger nr. 2, Ole Fremstad og Catharina Aasheim og til slutt nr 3, Morten Emil Bergan og Annikken H. Pedersen (Foto: Jonas Harr Friestad)

NM JUNIOR GUTTER

28.–31. juli 2007

1	FRIESTAD, Are Åsland	Stavanger Golfklubb	71	71	72	+ 1
2	FREMSTAD, Ole	Byneset Golfklubb	72	76	67	+ 2
3	BERGAN, Morten Emil	Norsjø og Omegn GK	69	68	78	+ 2
4	BERTHEUSSEN, Elias V.	Trondheim Golfklubb	72	75	69	+ 3
5	MIKKELSEN, Joakim	Drammen Golfklubb	72	69	75	+ 3
6	KOLLEVOLD, Frederik F	Bærum Golfklubb	75	72	70	+ 4
7	KAISER, Philip Trygve	Bærum Golfklubb	73	71	74	+ 5
8	KRISTIANSEN, Anders B	Borregaard Golfklubb	72	75	73	+ 7
9	PETTERSEN, Roy Jonas	Halden Golfklubb	71	75	74	+ 7
10	RAMSNES, Ole Berge	Stavanger Golfklubb	69	74	78	+ 8
11	JACOBSEN, Daniel Bøe	Losby Golfklubb	78	72	74	+11
12	ENGELSGJERD, Martin	Stavanger Golfklubb	72	80	73	+12
13	SOLTVEDT, Fredrik	Stavanger Golfklubb	73	75	77	+12

Fire av våre åtte gutter blandt de 13 beste - slett ikke verst! (Rød sirkel angir rundescore under par)

NM JUNIOR JENTER

28.–31. juli 2007

1	RAASTAD, Rachel M.	Kjekstad Golfklubb	78	74	74	+ 13
2	AASHEIM, Catharina	Oslo Golfklubb	74	79	76	+ 16
3	PEDERSEN, Anniken H.	Norsjø og Omegn GK	81	76	77	+ 21

REGELRETT

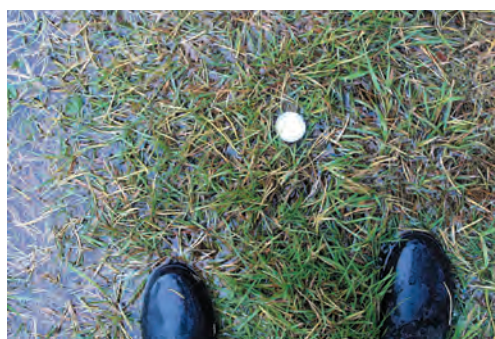
AV NINA TJOMSLAND (TEKST)
FOTO: ELLEN JEPSON

Vi kan aldri bli helt utlærte når det gjelder regler, til det er det for mange, og en del er ganske kompliserte. Her er noen av de vanligste som det kan være nyttig å gjøre seg kjent med – og kanskje pugge. Gunnar Løvik og Henning Lindanger i proshopen har pekt ut noen av de mest aktuelle for vår bane.

Dropp ut av tilfeldig vann

Gunnar og Henning har et par svar klar, før vi har begynt å stille spørsmål. Det første er sesongens mest aktuelle, og kanskje noe overraskende for mange spillere. Det gjelder dropp fra tilfeldig vann på fairway. For å droppe, MÅ spilleren oppsøke nærmeste tørre sted, uansett om det nå skulle være i røffen. Det er altså ikke lov å droppe på tørt sted på fairway hvis dette er er lengre borte enn f.eks tørt sted i røffen (regel 25-1 b/2). (NB! Uansett - ikke nærmere flagget).

– Definisjonen av tilfeldig vann er og blir at når spilleren trækker ned, er det synlig vann ved siden av skoen.

Driving-rangen er out of bounce

Hvem er klar over at hele feltet er merket med hvite staker, og altså out of bounce? Det er altså IKKE lov å gå ut og slå ballen fra andre steder enn selve rangen. Unntaket er at det er greit å stå ved enden av rangen, og slå oppover – forutsatt at man da ikke driver helt opp...

Putting har forrang fremfor utspill

Trafikkregelen for områder som teested 13-green 16 er tydelig, og går inn i opplæringen for grønt kort og høvisk fremferd. De som er i ferd med å avslutte et hull, har alltid forrang for de som skal slå ut. Altså skal spillere vente med å slå ut på 13 til eventuelle spillere som akkurat da er på green 16, har gjort seg ferdig.

Ikke slå ut på hull 13 hvis det puttes på 16. green!!

Dropp fra gule og røde vannhindere

Mye er felles for begge typer hindere. Dersom ballen ligger innenfor merkene, men er spillbar, er det lov å spille på den, men da UTEN å grunne kolla. Tar vi straffeslaget og dropper ut, kan det være 1. innen to køllelengder fra der vi mener ballen gikk uti, men ikke nærmere flagget, eller 2. så langt vi ønsker tilbake i linjen fra flagget. En annen mulighet er alltid å gå tilbake og slå en ny ball.

Dømme en ball uspillbar

Velger vi å ta et straffeslag og dømme en ball uspillbar, gjelder tilsvarende regel: enten droppe innen to køllelengder men ikke nærmere flagget, eller så langt vi ønsker tilbake i flagglinjen.

F. eks. kan det være svært gunstig å ta et straffeslag ut av "Hansenhjørnet" på hull 18, og droppe tilbake i flagglinjen – helt ut på fairway med åpen linje opp. Men også ved uspillbar ball gjelder selvfølgelig også muligheten til å gå tilbake og spille en ny.

Plassering ved vinterregler

Regelen om muligheten til å plassere innen lengden på et scorekort gjelder også i forbindelse med en drop. Men dersom runden er handicap-tellende, kan vi ikke bare plassere ballen: vi må først droppe den, og deretter foreta en eventuell plassering. Her understreker Gunnar og Henning at retten til å droppe BARE gjelder kortklipt spillefelt, altså ikke den litt mer langhårede semi-røffen.

Ja-putt og nei-putt

Dersom putten akkurat ikke gikk i, er det fort gjort å bare stå på den andre siden av hullet og dytte den i med kølla, mot egen kropp. Det er greit. Det som er forbudt, er å putte FRA kroppen – altså holde putteren mellom beina og dytte ballen.

REGEL NR 1:

Dette er ikke tillatt!

Alt regnet denne høsten har vært en utfordring for greenkeepere og banemannskap. Under slike forhold er det ekstra viktig at vi som spiller reparerer nedslagmerker og legger på plass torv. At noen da står og trener på innspill til greenen på hull 8 og 9 og samtidig river opp masse torv, er svært frustrerende og selvsagt IKKE tillatt.

Av ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Inge er intet mindre enn forbannet. - Dette går ikke an, sier han og peker på flere steder foran greenen på hull 8 som viser parallelle merker etter slag, og der dividene ikke er lagt på plass. - Her er det noen som står og trener målrettet og slår det ene slaget etter det andre med wegde mot greenen, og dette har skjedd nylig!

- Resultatet er at nedslagsfeltet for utslagene blir ødelagt for oss andre, sier Inge. - Vi har sett det samme på toppen av hull 18 og på hull 9, men vi vet ikke hvem som gjør dette. Folk som ser at noen står slik og trener foran greenene må si i fra. De som gjør det kan risikere å bli utvist for en tid, sier Inge.

- Det er frustrerende for oss i banemannskapet at folk ser ut til å bry seg så lite om å holde banen i stand. Her bruker vi all vår tid på å prøve å holde spillefelt og greener i orden, og så gidder enkelte spillere ikke reparere nedslagsmerkene sine engang.

- Se på treningsbanen (gamle åtten), der bare kryr det med nedslagsmerker overalt. Vi har så og si gitt opp å holde dette området fint. En ting er at alt blir mye vanskeligere med regnet vi har slitt med, men da blir det ekstra viktig å ta vare på banen og ikke drive med systematisk ødelegging.

Inge viser oss flere steder foran greenen på hull 8 hvor det er tydelige og parallelle merker etter oppslått torv. På treningsbanen på gamle åtten (bildet under) ser området foran greenen ut som rene slagmarken.

En holdningsendring hos alle medlemmene må til!

- Vi snakker om holdninger – og her må det skje en endring, sier Inge. - De som slik gjentatt og målrettet trener innspill må skjønne at de ødelegger både banen og for andre. Og selv om de legger torvene på plass, så kommer fuglene og snur dem likevel. Det er altså IKKE tillatt med trening foran greenene! Det kan heller ikke sies for ofte – medlemmene må generelt bli flinkere til å ta vare på banen ved å reparere nedslagsmerker og legge på plass oppslått torv, sier Inge.

Our main goal is Hole in One

Reach your technical limit with:

Canners - NR. 48 I REKKEN

Ikke alle av våre nyere medlemmer er klar over denne turneringen som så dagens lys i 1959. Canners var svært populær og samlet hvert år på høstparten spillere fra Oslo, Bergen og Trondheim, og senere også Kristiansand, til vennskapelig dyst og sosialt samvær. Cannersmiddagen ble i flere år avholdt i ærverdige "Klubben" (med mørk dress og side kjoler), men etter at vårt eget klubbhus ble utvidet, har Cannersfestlighetene foregått i eget hus. Andelen utenbys spillere har sunket gradvis. Når vi nå nærmer oss 50 årsjubileet er det å håpe at denne kjekke og sosiale turneringen får en god oppsving og at flere vil delta.

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

De aller fleste av oss har vent oss til regn og gråvær og MASSE vind denne sesongen. Derfor kom det som en positiv overraskelse at det, mens Canners-turneringen pågikk, nesten ikke falt en dråpe regn. Da siste ball var på vei inn i klubbhuset til premieutdeling, startet regnet for fullt (og fortsatt to hele døgn til endes). Lørdagen var det faktisk lune temperaturer og noe som liknet gløtt av sol innimellom. Banen var selvsagt våt, men turneringen gikk sin gang uten store problemer. Lørdag kveld var det hyggelig samvær med middag i klubbhuset. Stein, Morten og Eli hadde stelt i stand et skikkelig festmåltid: helstekt indrefilet med råstekte poteter + asparges og chaminong og sauce bernaice – og til å toppe det hele en nyyydelig cream brulee, alt servert med passende og god drikke. – Kan ikke tenke oss at middagene kunne være noe flottere i "Klubbens" dager.

Selve Canners er delt opp i tre turneringer:

Canners Cup – Herrer hvor resultatene regnes etter 36 hull stableford. Maks handicap for poengberegning er 18,0. **Premie for beste brutto i tillegg.**

Rogalandspokalen – Damer hvor resultatene regnes etter 36 hulls stableford. Maks handicap for poengberegning er 28,0.

Ambassadors Tankard – Damer og Herrer. Her regnes resultatene etter 18 hull stableford (lørdag) som en innebygget turnering. To premiegrupper; 0–14,0 og 14,1–36,0. Maks handicap for poengberegning er 28,0 (herrer) og 36,0 (damer).

Vandrepokal Tankard til beste resultat stableford, uansett klasse.

Turneringsleder Nina Middelthon gratulerer Dagfinn Klovning med beste brutto.

Vinner av Rogalandspokalen Bente Soltvedt og Canners Cup-vinner Mark Taylor Harbin. Tore Helliiesen får være med på bildet, for han har vunnet Canners Cup hele fem ganger, første gang for 43 år siden, i 1964. Bente vant Rogalandspokalen også i 2001. Eyvind Holm Lund vant Ambassadors Tankard med 38 poeng (ikke med på bildet).

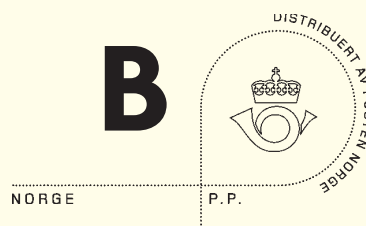
- Ååå, vi spiller SÅ dårlig – men har det kjekt ligavel, sier fra venstre Inger Johanne Lund, Åse Ommundsen og Sigrid Bellesen.

CANNERS CUP 15.–16. september 2007

1	HARBIN, Mark Taylor	Stavanger GK	35	40	75
2	KLOVNING, Dagfinn	Stavanger GK	36	35	71
3	KVAM, Bernt Sverre	Stavanger GK	34	37	71
4	SKÅR, Reidar	Stavanger GK	35	36	71
5	NYRÉN, Tore	Stavanger GK	31	39	70
6	HADLAND, Kjetil	Stavanger GK	33	36	69

ROGALANDSPOKALEN 15.–16. september 2007

1	SOLTVEDT, Bente	Stavanger GK	33	35	68
2	SURDAL, Anne	Stavanger GK	28	33	61
3	AASLAND, Anbjørg	Stavanger GK	26	29	55

IT-sprang ble sterkt laber lunting

AV NINA TJOMSLAND / FOTO: ELLEN JEPSON

Det minnet mest om Alf Prøysen, om bjørnen som "i hvert fall er det sikkert at det nesten var ei ku". Det så så vakkert og høyteknologisk og kult ut – i vår.

Men de fine nye plastkortene som kom i posten bare noen skarve måneder forsinket, ble liggende og sove i lomma på golfbagen, mesteparten av sesongen. Først mot slutten av august kom terminalene på plass, de som var forespeilt først tidlig i vår og så i hvert fall nesten sikkert i mai. For ikke å snakke om i juni.

For det første var Norsk Golf forbund skikkelig uheldig med prosjektstyringen det hadde hentet inn, forteller Steinar Fløisvik. Og for det andre var altfor mange klubber med i pilotprosjektet, etter hans mening. Dessuten har tilfeldighetene fått råde, mens nødvendig oppfølging uteble.

Men nå er altså to terminaler på plass. Spillere trekker kortet før de går ut, og svarer om runden skal telle for handicap. Er svaret ja, skal kortet inn også etter fullført runde.

- Noen klubber sier seg meget godt fornøyd. Vi har bare hatt enkelttilfeller som måtte løses. Og så opplever vi jo et velkjent fenomen: fra alle som synes det er greit, hører vi ingenting, mens de som sliter, lager støy.

Men nå skal alle erfaringene evalueres før golfinget i november, hvor beslutningene blir tatt for videre framdrift.

- Og hvis du skal spå om fremtiden?

- Det kan nok drøye et år for andre klubber, men systemet kommer for fullt, uansett.

Vi lar Bente Soltvedt demonstrere bruken av Golfkortet for oss. Det passer fint - så kan hun legge inn seiersrunden fra Canners som nettopp er spilt.

- Drar kortet gjennom terminalen, litt famling, men kommer snart inn på siden hvor hun kan taste inn sin egen score. Det går rimelig greit. Men det mange glemmer og som er veldig viktig: Før du går ut skal du registrere deg med golfkortet, enten runden er handicaptellende eller ikke, og markøren må bekrefte scoren med sitt Golfkort for at den skal være gyldig.

Håp for kjørende

AV NINA TJOMSLAND
FOTO: ELLEN JEPSON

Stort sett vil nordmenn gjerne gå. Men for enkelte kan adgangen til å bruke et kjøretøy rundt banen gjøre hele forskjellen. Administrasjonen har allerede fått to-tre skriftlige henvendelser fra spillere som er så dårlig til bens at de gjerne vil anskaffe golfbiler. Da er svaret nei. Umiddelbart. Men løsningen er likevel nær.

- Klubben vurderer å anskaffe prøvesykler til utleie, av tilsvarende type som den Anne-Lise Rommetvedt har hatt til disposisjon, forteller Steinar Fløisvik.

- Vi i administrasjonen vil bruke vinteren til å finne en mulig leverandør, og få detaljene på plass for lading. Enkelt blir det ikke, for situasjonen med elektrisk kapasitet er allerede ganske trang på grunn av anleggsmaskiner og slikt. Men vi bør jo ha dette klart til sesongstart 08.

- Er banen for våt og eller for ulendt for golfbiler?

- Foreløpig begge deler. Slike biler kan definitivt ikke brukes på vår bane, særlig på grunn av hull 10, 12 og 18. Men sykkel går altså, viser det seg.

Ut plasserte fiskestenger?

- Et ekstra utstyrsspørsmål, i mye mer beskjeden prisklasse: en britisk gjest i sommer var kraftig imponert over hvor vakker banen er – selv i regnvær – men lurte på hvorfor klubben ikke har plassert ballfiskestenger ved de verste ballslukende vannhindrene, slik det er vanlig i Sussex der hun spiller?

- Dette har vi aldri diskutert. Men for all del, vi kunne godt prøve – så fikk vi heller se, da, om slike stenger fikk stå i fred!

Nei, synet av golfbiler med andre enn course marshal eller banemannskap ombord vil nok ikke bli vanlig på vår bane. - Men veldig kjekt å få muligheten til å spille golf selv når en skavank eller skade forhindrer deg fra å traske en hel runde med golfbag på slep. Bildet med Susanne og Nic Jepson er fra Costessey Park Course rett i utkanten av Norwich i sørlige England.